

[P. E. Eriksen.]

været til stede, kunne det jo have været fristende at spørge ham, om han har gjort sig nogle tanker om, hvor pengene, disse 171 mill. kr., skal komme fra, om man i budgetteringen har taget hensyn til det. Når vi herinde bevilger og vedtager love, der koster penge, må vi også være opmærksom på disse ting. Det kunne jo dog være, at socialministeren i finansministerens fravær kunne komme ind på disse problemer. Vi synes nemlig, at det er noget centralt.

Lovforslaget, som betyder et skridt på vejen ad den familiepolitiske linje, der er lagt, vil vi som sagt gerne være med til at arbejde på.

Asger Jensen: Det første større princip, der møder os i dette lovforslag, er jo, at det egentlige børnetilskud flyttes fra skattevæsenet til socialvæsenet. Det må vist siges at være en naturlig udvikling. Det, at tilskuddene har været under skattevæsenet, har vel den historiske baggrund, at oprindeligt fik man børnetilskud ved nedsættelse i den skattepligtige indkomst, og derfor blev det, da det blev til egentlige børnetilskud, bevaret under skattevæsenets administration. Det forsøg, man her gør på at samle det i én lov, kan vi kun være tilfreds med. På den måde bliver det mere overskueligt. Når jeg siger „det forsøg, vi gør“, er det, fordi jeg uden at have gransket alle enkeltheder mener, at man ikke har fået alting med. Så vidt jeg erindrer, er der nemlig også i arbejdsløshedskasseloven børnetilskud, som går helt for sig, og vi må da enten her i salen eller i udvalget have klarlagt op, hvorfor det ikke hører ind under samme lov.

Det, at tilskuddene flyttes fra skattevæsenet, kunne vel også give grund til at overveje, om de stadig skal være skattefrie, om det er et princip, der overhovedet er rigtigt. Det forekommer mig, at vi andre steder, også i sociallovgivningen, har vanskeligheder med dette princip. Hermed tager jeg ikke stilling til størrelsen af den

hjælp, der skal gives, for man kan jo bare sige, at hvis det er for lidt, skal der gives større ydelse.

Men er det egentlig rimeligt at have sådanne former for offentlig støtte, der går uden for skattelovgivningen på den måde? Det er jo i hvert fald sikkert, at det bliver endnu sværere end nogen sinde at komme til at praktisere en form for kildeskat med alle disse forskellige ydelser; og om det er et gode, kan man vel se forskelligt på. Man kan vel næppe tænke sig, at det er af den grund, man fra regeringens side opretholder disse mange differrentierende ting. Jeg tror, at man ud fra et skattesynspunkt vil sige, at det er ganske irrationelt at gøre det på den måde.

Ja, der kan vel godt være tvivl om, hvorvidt det er rigtigt at kalde dette for en social lovgivning, da den jo også i det væsentlige hviler på det princip, at de forskellige tilskud ydes uden hensyn til de pågældende familiers indtægter. Det vil nok være mere rigtigt at kalde det for en familiepolitisk lovgivning, og det er der også allerede talere som har været inde på. Jeg vil finde det rigtigt, at det var det sigte, man havde i dette tilfælde, men jeg mener ikke, man er nået til det helt rigtige resultat på alle områder. Fru Astrid Skjoldbo omtalte problemet for de helt små børns vedkommende. Jeg synes, at det er en mangel, man ikke har taget dette spørgsmål op ved denne lovgivning.

Vi har fra det konservative folkeparti for nogen tid siden udtalt os for, at man burde yde et større tilskud til familier eller mødre med børn under 3 år. For det første er sådanne familier udsat for den største økonomiske belastning i den tid, hvor moderen ikke så godt kan gå ud at arbejde, men vi mener heller ikke, det er så rimeligt, at hun går ud og arbejder, for det er nu ved forskellige forskeres hjælp klarlagt, at ingen sinde i et menneskes tilværelse trænger det så hårdt til en moders omsorg som i de første leveår. Det synes jeg man helt har overset i lovforslaget, og der kunne være